

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян“ № 1-а, 1000 София, тел. 986-28-61, 987-55-13,
факс 987-65-14, e-mail: arch@vas.bg

Изх. № *226*

Дата *27.03*.....2023 г.

ДО
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

НА ВНИМАНИЕТО НА:
ДИРЕКЦИЯ
“РЕГУЛАЦИЯ НА ФИНАНСОВИТЕ
ПАЗАРИ”

СТ А Н О В И Щ Е

от ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ,
представяван от адв. д-р Ивайло Дерменджиев

Относно:

Законопроект за изменение и допълнение на
Закона за мерките срещу изпирането на пари,
качен на Портала за обществени консултации към
Министерския съвет на 27.02.2023 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖО МИНИСТЪР,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

На 27.02.2023 г. на Портала за обществени консултации е качен
Законопроект за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпиране
на пари (ЗМИП), с който се въвеждат допълнителни мерки за борба с изпирането
на пари, заложи в Плана за действие с мерки за адресиране на последващите

ангажименти на Република България след присъединяването към Валутния механизъм II (ERM II), Плана за действие за ограничаване на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, установени в Националната оценка на риска от изпирането на пари и финансиране на тероризма, и част от Препоръките от Доклада за България от Петия оценителен кръг на Комитета на експертите за оценка на мерките срещу изпирането на пари към Съвета на Европа (MONEYVAL/Комитета MONEYVAL).

I. Общо представяне на предложените изменения и допълнения, съдържими в Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари

С предложения законопроект по същество се цели подобряване на ефективността и постигане на пълно съответствие на българското превантивно законодателство срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, както с изискванията на Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (Директива (ЕС) 2018/843), така и със стандартите на FATF. При все това една част от направените предложения в законопроекта вменяват твърде обременителни задължения на субектите по чл. 4 ЗМИП и в частност на адвокатите, чието изпълнение, освен всичко друго, в немалко хипотези би довело до нарушаване на основни конституционно защитени права и свободи на гражданите, докато друга част от направените предложения в законопроекта са крайно неясни и се нуждаят от сериозно прецизиране, за да бъдат оценени като положителни законодателни разрешения за оценката на напредъка, който България следва да докладва във връзка с Препоръките от MONEYVAL. Отделно от това чрез някои от направените предложения за изменение в ЗИД на СМИП, които касаят адвокатите се създава потенциална опасност от директно накърняване на независимостта на адвокатурата, гарантирана в чл. 134 от Конституцията, а така и правото на защита и доверителните отношения между адвокат и клиент. Прави впечатление и че предложените изменения в голяма част има за резултат създаването на непропорционални с оглед на преследваната от закона цел задължения в тежест на задължените субекти, в това число и на адвокатите, които предполагат извършване на дейности и проверки, за които адвокатите нямат компетентност или ресурси за тяхното осъществяване. Това налага взимане на критично становище от страна на Висшия адвокатски съвет по направените предложения за изменени на ЗМИП.

II. Становище конкретните предложения в проекта за ЗИД на ЗМИП, които касаят адвокатурата

1. По § 2 от ЗИД и новия чл. 9б, ал. 1, т. 2 от ЗМИП

Съгласно предвидената новела физическо лице по чл. 4, т. 15, 16 или 18, както и прокурист, управител, член на управителен или контролен орган, или действителен собственик на лице по чл. 4, т. 15, 16 и 18, може да бъде лице, което не е било член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, за което е открито производство по несъстоятелност, или в прекратено поради несъстоятелност дружество, ако са останали неудовлетворени кредитори. Така предложеното допълнително изискване за предоставяне на правни консултации по занятие влиза в грубо противоречие със Закона за адвокатурата, където са уредени предпоставките за упражняване на адвокатската професия. Оттук и едва ли е допустимо допълнителни такива изисквания да бъдат въведени със закон, насочен към борба с изпирането на парични средства.

Отделно от това предложената формулировка колидира и с текстове на Търговския закон, който се явява основният закон, регулиращ отношенията във връзка с осъществяване на стопанска дейност. От влизането в сила на ТЗ през 1991 г. до настоящия момент ограниченията да се изпълняват функции на управители и членове на управителни органи на търговци и търговски дружества по чл. 21, ал. 3 ТЗ, чл. 57, т. 4 ТЗ, чл. 141, ал. 8 ТЗ, чл. 234, ал. 2, т. 1 ТЗ за лица, които са осъществявали такива функции в дружество, прекратено поради несъстоятелност са ограничени до един разумен срок от две години, зад който прозира житейската презумпция, че е налице причинна връзка между лошо управление и изпадането в несъстоятелност на търговско дружество. При това положение въведеното в ЗМИП увеличение над 2 пъти на предвидения в ТЗ срок за физическите лица, които извършват дейностите по чл. чл. 4, т. 15, 16 или 18, както и прокурист, управител, член на управителен или контролен орган, или действителен собственик на лице по чл. 4, т. 15, 16 и 18, се явява непропорционално и неоправдано рестриктивно. Оттук и създаването на един паралелен режим между ЗМИП, от една страна, и изискванията на ТЗ и на ЗАдв за упражняване на определени дейности, включително дейност по реализиране на юридическа консултация, каквато осъществяват адвокатите като задължени субекти по чл. 4, т. 15 ЗМИП се явява напълно неоправдано. Също така въведеното ограничение е по-скоро непропорционално с оглед целта на ЗМИП, а именно да определи мерките за превенция на използването на финансовата система за изпирането на пари, както и организацията и контрола по тяхното изпълнение. Създаването на специални, значително завишени изисквания към задължените по ЗМИП лица едва ли би съдействало за създаването на по-висока

гаранция за добро управление на лицата, извършващи дейностите по чл. 4, т. 15, 16 и 18 от ЗМИП, както и от членовете на техните управителни и контролни органи.

2. По § 2 от ЗИД и новия чл. 9б, ал. 1, т. 5 от ЗМИП

В новия чл. 9б, ал. 1 се въвеждат изисквания към физическите лице по чл. 4, т. 15, 16 или 18, както и прокурист, управител, член на управителен или контролен орган, или действителен собственик на лице по чл. 4, т. 15, 16 и 18, като в т. 5 е уредено изискване по отношение на съответното лице „въз основа на събраните за него данни не дава основание за съмнение относно неговата надеждност и пригодност“. Това изискване е формулирано крайно непрецизно и бланкетно, като не позволява да се извърши преценка нито по отношение на това кой орган е компетентен да извършва подобна преценка, нито какви са критериите за надеждност. Още по-смущаващо е приложението на подобно изискване към адвокатите, които, като лица, даващи правни консултации, са задължени субекти по смисъла на чл. 4, т. 15 ЗМИП, доколкото подобно изискване за придобиването на адвокатска правоспособност и за упражняването на адвокатската професия Закона за адвокатурата не поставя. При това положение въвеждането на подобни рестриктивни критерии със закон, който няма отношение към адвокатската професия, създава по недопустим начин ограничения към упражняването на една свободна професия и застрашава независимостта на адвокатурата. Следва да се посочи още, че в случая по погрешен начин биват „изпълнени“ твърдяни ангажименти, които е поела Република България след присъединяването към Валутния механизъм II (ERM II), а именно да въведе адекватни процедури за проверка на служителите ангажирани в предоставянето на услуги по дружествено управление (напр. счетоводители, данъчни съветници). В хипотезата на правна консултация, предоставена от адвокат, не възниква трудово или служебно правоотношение във връзка с осъществяване на дружествено управление, което да предполага осъществяване на подобен надзор и преценка за „надеждност и пригодност“ на адвоката.

3. По § 3 от ЗИД и новата т. 5 в чл. 11, ал. 1 от ЗМИП

В чл. 11, ал. 1 се създава нова т. 5, която възлага допълнително задължение на задължените субекти по чл. 4 ЗМИП в това число и на адвокатите за извършване на комплекса проверка на техен клиент при извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка, която представлява обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие, на 2/7 стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 1000 евро или тяхната равностойност в друга валута. Така създадената формулировка е крайно неясна, взимайки предвид, че в нашето законодателство липсва дефиниция относно това

кога е налице случайна сделка и случайна операция. Неслучайно в Насоки съгласно член 17 и член 18, параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/849 относно комплексната проверка на клиента и факторите, които кредитните и финансовите институции следва да вземат предвид при оценката на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързан с индивидуални делови взаимоотношения и случайни сделки („Насоки относно рисковите фактори, свързани с ИП/ФТ“), за отмяна и замяна на Насоки JC/2017/37 се изтъква, че самите дружества са тези, които определят в своите политики и процедури кога е налице случайна сделка в контекста на индивидуалните делови отношения.

На следващо място липсата на дефиниция относно понятието за случайна сделка, използвано в текста на предложената новела, и неопределеността на използваната словоформа поставя задължените субекти по чл. 4 ЗМИП, а в това число и адвокатите, в невъзможност да изпълнят вмененото ми ново задължение, като част от така или иначе твърде обременителната комплексна оценка на клиента, която трябва да реализират.

Освен това в обяснителния меморандум към предложението за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма изрично се сочи, че от задължените субекти следва да не се изисква да прилагат мерки за комплексна проверка на клиенти, извършващи случайни или свързани сделки под определена стойност, освен при наличие на съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма. В подобен смисъл следва да бъде ревизирано и предложеното законов изменение на национално ниво.

4. § 6 от ЗИД и новата ал. 9 от чл. 53 ЗМИП

По отношение на идентификацията на пълномощниците на клиенти-физически лица е предвидена нова алинея, с която бива регламентирано задължението и пълномощниците да се идентифицират по същия ред, като клиентите – физически лица. В мотивите към законопроекта се сочи, че с предложената новела се цели да бъде гарантирано спазването на аналогично третиране както за пълномощниците на клиентите-физически лица, така и за пълномощниците на клиентите-юридически лица. Същевременно използването на техниката на препращането води до недоразумение, при което при идентификация на пълномощник/ законен представител следва да се събира информация за целта и характера на участието на лицето- пълномощник/законен представител в деловите взаимоотношения. Едно подобно правило по същество няма отношение към целената със ЗМИП превенцията срещу изпирането на пари, доколкото пълномощник/законен представител действа от името и за сметка на клиента и не влиза в никакви делови отношения и в този смисъл, не може да

представи данни целта и характера на участието в деловите взаимоотношения в лично свое качество.

5. § 11 от ЗИД и новосъздадения чл. 63а, ал. 1 от ЗМИП

Съгласно предложената със ЗИД ЗМИП новела на чл. 63а, ал. 1 лицата по чл. 4 и органите и администрациите по чл. 63, ал. 11 уведомяват Агенцията по вписванията, когато при изпълнение на задълженията си установят несъответствие между събраните от тях данни за действителните собственици на дадено лице, което е лице по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1, и вписаните в съответния регистър данни за действителните собственици на същото. Лицата по чл. 4 и органите и администрациите по чл. 63, ал. 11 прилагат към уведомлението всички налични документи, относими към установеното несъответствие. Уведомяването се извършва в срок до четиринадесет дни от установяване на несъответствието.

Така предвиденото допълнително задължение за информация, насочено към адвокатите, като задължени субекти по чл. 4, т. 15 ЗМИП има „непропорционален превес“ над конституционно защитени и гарантирани ценности и права, и по-специално независимостта на адвокатурата, гарантирана в чл. 134 от Конституцията, правото на защита и доверителните отношения между адвокат и клиент. Същото се явява и в откровено противоречие с нормата на чл. 30, ал. 5 от Конституцията, с която се гарантира, че всеки има право да се среща насаме с лицето, което го защитава и тайната на техните съобщения е неприкосновена. Оттук може да се направи извод, че правната консултация следва да остане в обхвата на задължението за спазване на професионална тайна, освен когато упражняващото юридическа дейност лице взема участие в дейностите по изпиране на пари или финансиране на тероризма, правната консултация се дава за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма или упражняващото юридическа дейност лице знае, че клиентът търси юридически съвет за целите на изпиране на пари или финансиране на тероризма.“ Прецизното тълкуване на чл. 2, § 3, б. “б“ от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (Текст от значение за ЕИП) в синхрон с посоченото съображение води до извода, че адвокатите са изключени от списъка на задължените лица, освен когато самите те участват в дейността по изпирането на пари или финансирането на тероризма. Следва да се подчертае, че такова участие трябва да е пряко, а не да се извежда от извършването на обичайни действия, свързани

с упражняването на адвокатската професия. Но дори и при пряко участие, задължението им за докладване е в състояние да влезе в колизия с друг основен принцип на наказателното право, че никой не може да бъде задължен да уличи себе си в престъпление. От своя страна, извършването от тях на дейност, непосочена в чл. 24 от ЗА и влизаща в обхвата на Директивата, е отделно, собствено основание за конкретното лице /било то и адвокат/, да спазва предвидените в Директивата и в ЗМИП мерки.

Като допълнителен аргумент в тази насока може да бъде посочено обстоятелството, че в обяснителния меморандум към предложението за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма е предвидено освобождаване от задължението за уведомяване за съмнителни сделки в полза на нотариусите, адвокатите и другите лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одиторите, външните счетоводители и данъчните консултанти, когато става дума за информацията, която последните получават от някой от своите клиенти, или по отношение на някой от своите клиенти, в процеса на удостоверяване на правното положение на своя клиент или при изпълнение на своите задачи при защитата или процесуалното представителство на този клиент в съдебно производство или във връзка с такова производство, включително предоставяне на съвети за завеждане или избягване на такова производство, независимо дали информацията е получена или придобита преди, по време или след съответното производство.

Не на последно място българският законодател следва да отчита нуждата от прилагане на рестриктивните мерки на ЗМИП спрямо лицата, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, когато същите участват във финансови или дружествени сделки, включително при предоставянето на данъчни консултации, когато е налице риск с услугите на тези лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, само там, където наистина съществува риск да бъде злоупотребено с цел изпиране на средствата, придобити като облаги от престъпна дейност, или с цел финансиране на тероризма. Следва обаче да се предвидят освобождавания от всяко задължение за предаване на информация, получена преди, по време на или след съдебно производство, или в процеса на удостоверяване на правното положение на клиент, което следва да бъде обхванато от адвокатската тайна. Следователно правните консултации следва да останат в обхвата на задължението за запазване на професионална тайна, освен когато упражняващото юридическа дейност лице взема участие в дейностите по изпиране на пари или финансиране на тероризма, когато правните консултации се дават за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма или когато упражняващото юридическа дейност

лице знае, че клиентът търси правен съвет за целите на изпиране на пари или финансиране на тероризма. В същи смисъл съображения се съдържат и в съображенията към вече споменатото предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

И още нещо - подобно на съображение 9 от Директива /ЕС/ 2015/849 е и съображение 17 от отменената вече Директива 2001/97/0 на европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2001 година за изменение на Директива 91/308/ЕИО на Съвета относно превенцията на използването на финансовата система за целите на прането на пари, което гласи: „...когато обаче независими членове на професии, предоставящи юридически съвети, които са законно признати и контролирани, като адвокати, оценяват правното положение на даден клиент или представляват даден клиент в съдебно производство, не би било подходящо директивата да наложи на тези юристи задължението да съобщават по отношение на тези дейности за подозрения за пране на пари. Трябва да съществуват изключения от всяко задължение да се докладва информация, получена било преди, по време на, или след съдебно производство, или в процеса на оценяване правното положение на даден клиент. Следователно правната консултация остава подчинена на задължението за професионална тайна, освен ако юридическият съветник взема участие в дейностите по пране на пари, ако правната консултация се дава за целите на прането на пари или ако адвокатът знае, че клиентът търси юридически съвет за целите на прането на пари.“ Това съображение следва да е приложимо и в настоящия случай, но същото е отразено от националния ни законодател по един крайно неподходящ начин, а именно чрез предвиждане в предложената новела на чл. 63а, ал. 3 анонимност на лицето по чл. 4 или на органите и администрациите по чл. 63, ал. 11 и на техните служители, извършили уведомяването по ал. 1. Подобна анонимност по никакъв начин не способства за ненарушаването на чл. 45 от Закона за адвокатурата, според който адвокатът, както и адвокатът от Европейския съюз е длъжен да пази тайната на своя клиент без ограничение във времето и няма право като свидетел да разкрива обстоятелства, които са му били поверени в качеството му на адвокат от негов клиент или от друг адвокат относно клиент. С предвиденото ново правило в ЗИД ЗМИП на чл. 63а, ал. 1 се създава колизия на права, при която правото на защита отстъпва необосновано до степен, до която или е дерогирано или лицата, които са призвани да го осъществяват – адвокатите, са в постоянно състояние на неизпълнение на задължение по реда на ЗМИП, в случаите, в които не докладват свои клиенти. По тази причина подобен текст няма място за предложението законопроект.

И не на последно място – едва ли може да се приеме, че изобщо подобно задължение за информация и за следене за несъответствия следва да бъде вменявано на лице по чл. 4 ЗМИП, в това число и на адвокат. Не може да бъде вменявано на частноправни субекти, извършващи търговски и стопански дейности, да изпълняват напълно несъответстващи спрямо техния статут функции на коректори на съдържанието на публични регистри, при това при неясен и определено спорен механизъм, какъвто е уреденият в предлагания нов чл. 63а по отношение на така нареченото „уведомление за несъответствие“. По тази причина следва да се приеме, че предвиденото ново задължение с новелата на чл. 63а от ЗИД на ЗМИП е непропорционално и крайно обременително, тъй като чрез него се вменяват прекомерни и крайно нетипични задължения за тях, включващи на практика упражняване на функции по надзор по отношение на адекватността и съответствието на съдържанието на публични регистри със събраните от тях данни по реда на чл. 59 от ЗМИП.

Не следва да се подминава и факта, че голяма част от констатираните несъответствия биха могли да се дължат грешка, а не на определени умишлени действия от страна на клиента, а така също и на незаконосъобразни действия на компетентното длъжностното лице по регистрацията или на техническа грешка и технически неточности.

Следва също да се отбележи, че препоръките относно увеличаване на контролните механизми по отношение на информацията за действителните собственици в публичните регистри, отправени в доклада на MONEYVAL за България, основно са насочени към компетентните органи, институции и администрации в Република България. Не уместно и неправилно е изпълнението на тези препоръки просто да се прехвърли на задължените лица по чл. 4 от ЗМИП.

6. § 16 от ЗИД и измененията и допълненията в чл. 101, ал. 2, т. 1 и т. 14 от ЗМИП

Правилото на чл. 101, ал. 1 ЗМИП предвижда, че лицата по чл. 4 приемат вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма, които се прилагат ефективно и по отношение на техни клонове и дъщерни дружества в чужбина, като съгласно предложените изменения в т. 2 на ал. 2 от чл. 101 вътрешните правила по ал. 1 съдържат ясни критерии за разпознаване на съмнителни клиенти и съмнителни операции или сделки, свързани с изпиране на пари, наличие на средства с престъпен произход и финансиране на тероризъм. Така предложеното изменение на т. 1 на чл. 101, ал. 2 ЗМИП необосновано ще увеличи административната тежест в процеса по комплексна проверка на клиент, които задължените лица, в това число и адвокатите, следва да спазват. Отделно от това не става ясно как се очаква от

задължените субекти по чл. 4 ЗМИП да предложат критерии, съобразно които да бъдат оценявано наличието на средства с престъпен произход и финансиране на тероризъм. Нито адвокатите, нито останалите задължени лица имат компетентност, а така и необходимия времеви и финансов ресурс, за да установят кои средства са с престъпен произход. Още по – малко това установяване е възможно чрез предварително зададени критерии във вътрешни правила. В тази връзка, би следвало такива критерии да са установени в законодателството и това установяване да се извършва от разследващи органи или полицията, а не да се вменява на задължените субекти по чл. 4 ЗМИП.

Същото важи и по отношение на задължението да се определи дали е налице финансиране на тероризъм. Вменяването на подобни непропорционални задължения в тежест на задължените субекти по чл. 4 ЗМИП и в частност на адвокатите не е в синхрон с европейското законодателство. Това е така доколкото в Директивата, а така и в Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм се предвижда, че процесът на извършване на комплексна проверка на клиента, макар и да не се свежда до идентифициране на клиента и проверка на идентификационите му данни, касае предимно извършването на предварителна оценка във връзка с целта и естеството на деловите взаимоотношения. Задължените субекти следва винаги да могат недвусмислено да преценят целта и естеството на потенциалните делови взаимоотношения. Когато предлаганият продукт или услуга дава възможност на клиентите да извършват различни видове сделки или дейности, задължените лица следва да получават достатъчно информация за намерението, с което клиентът смята да използва това взаимоотношение. Същевременно предложеното изменение в чл. 101, ал. 2, т. 1 не отчита различните хипотези и наличния риск, доколкото и в европейското законодателство, насочено към превенция на изпирането на пари, се позволява в ситуации с ниска степен на риск задължените субекти следва да могат да прилагат мерки за опростена комплексна проверка на клиента. В съответствие с основания на риска подход, задължените субекти следва въпреки това да могат да понижават честотата или интензивността на проучването на своя клиент или на сделката, или да разчитат на подходящи допускания по отношение на целта на деловите взаимоотношения или използването на прости продукти. Тези обстоятелства за съжаление не са отчетени в направените предложения за изменение на чл. 101 ЗМИП.

Същата опорочена законодателна дейност може да бъде видяна и в предложението за допълнение на чл. 101, ал. 2, т. 14 от ЗИД ЗМИП, който налага на задължените субекти по чл. 4 ЗМИП да създават политики и процедури за проверка при наемане и текуща оценка на останалите служители, както и

правилата за обучението им. Вижда се, че правилото е непрецизно, доколкото самата фраза „проверка при наемане“ е неясна. Не става ясно какъв следва да е обхватът на тази проверка, как следва да бъде документирана, респективно въз основа на какви критерии ще бъде извършвана. При наемане на работа може да се изисква свидетелство за съдимост, но не и да се извършва „обследване“ на служителите, това е предмет на проверки от други органи. Освен това следва да се държи сметка за възникване на евентуални ситуации на конфликт между предложеното ново правило на чл. 101, ал. 2, т. 14 ЗМИП и трудовото законодателство, а така и Закона за защита личните данни (ЗЗЛД).

Не на последно място, предложените изменения и допълнения в чл. 101, ал. 2, т. 14 не отчитат обстоятелството, че макар и задължените субекти да трябва да разполагат с политики, механизми за контрол и процедури за осигуряване на спазването на изискванията на настоящия регламент, то тези политики, механизми за контрол и процедури трябва да бъдат съразмерни с естеството и размера на задължените субекти. Подобен диференциран подход за съжаление нашият законодател не е предприел противно на насоките, възприети в предложението за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма . Да не говорим, че в текста на цитирания проект се говори за проверка по-скоро на добрата репутация съразмерно с рисковете, свързани със задачите и функциите, които ще бъдат изпълнявани от наетите служители и възлагането на определени задачи и функции на тези служители.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ: _____

АДВ. Д-Р ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ

